

turístic potser no farà més parades al pont de Pedra ni passarà pel Barri Vell. Aquest hivern hi ha previst fer passar per concurs aquest servei, i s'ha aprofitat (segons la regidoria de Turisme) per estudiar «l'impacte negatiu» del trenet. Sembla que contamina, que fa soroll i embussos, que hauria de ser elèctric... Vejam: cada dia feiner, hi ha un munt de camions i furgonetes pel carrer dels Ciutadans, per la plaça de l'Oli i més enllà, aturats, fent els seus repartiments, i altres vehicles que reclamen pas a cop de clàxon. També hi ha (potser més cops dels que tocaria, i en detriment d'altres barris on no se'ls veu mai) els vehicles de neteja. Igualment, s'hi poden comptar ciclistes estrangers en actituds més pròpies d'un velòdrom que d'un barri turístic, i pidolaires assidus que entrebanquen el vianant. Llavors em pregunto si el pobre trenet té un percentatge gaire elevat de participació en tot aquest Cafarnaüm. Més aviat diria que és un servei necessari si es vol mantenir el batec de visitants al cor de la ciutat. És clar, però, que en aquest país tan contradictori resulta normal criminalitzar el pencaire i fiscalitzar-li amb suspicàcies on, en què, com i quan treballa. Potser es vol que els trens siguin cosa del passat?

>> Espectacular joc de llums amb Sant Feliu i la catedral com a teló de fons.

(Autoria: MARTA VIVÓ)

Passat i futur | Parlant de passat: el Museu d'Història de Girona ha obert un espai dedicat a la radiodifusió a la ciutat, on els visitants poden veure els aparells de la col·lecció de Jaume Pol i els equipaments que han configurat la història de Ràdio Girona des de 1933. Una bona proposta museística que evoca l'època de quan la ràdio era la reina i tothom portava un altre tren de vida.

I, en clau futurista, el Festival Vibra va atreure l'atenció de molts gironins,

els dies de Nadal, amb una original il·luminació dinàmica, acompanyada d'efectes sonors. Les imatges nocturnes del parc Central i del Barri Vell, amb una paleta de colors vius i en constant moviment, sembla que tindran continuïtat en la propera edició de Temps de Flors.

EL PLA DE L'ESTANY

Text > XAVI XARGAY

D'aniversaris | Fa 75 anys que els nedadors travessen l'estany de Banyoles. Són molts anys d'anècdotes, vivències i records. Per això el Club Natació Banyoles ha organitzat diferents actes i exposicions, com ara la mostra «Caràcter artístic. Recull gràfic del 75è aniversari de la Travessia de l'Estany», a l'Espai Eat Art de la Fundació Lluís Coromina, i l'exposició fotogràfica «Immersió. 75 anys de Travessia», al Museu Arqueològic. També s'ha publicat un llibre commemoratiu, *La Travessia de l'Estany. Una història visual*. Actes semblants s'organitzen durant tot el curs 2018-2019 per celebrar el 50è aniversari de l'Institut Pere Alsius i Torrent: acte de presentació al Teatre Municipal; edició d'una novel·la, *Tinta vermella*, escrita pels alumnes del centre; exposicions a l'Eat Art i al mateix centre, i jornada de portes obertes amb fi de festa.

De present (musical) | El grup banyolí Cor de Teatre ha presentat al TNC l'obra *Troia, una veritable odissea!*, amb direcció musical de David Costa i direcció escènica de Joan Maria Segura. Explica, a través de trenta intèrprets que canten a *cappella* peces de Purcell, Bach, Händel, Mozart, Verdi o Wagner, tretze dels episodis més significatius dels poemes homèrics. L'exigència del treball els deu haver dificultat poder llegir el darrer volum dels «Quaderns de Banyoles», *Mig segle de fressa. El rock i el folk a Banyoles i al Pla de l'Estany*, d'Eloi Camps, un repàs cronològic que arrenca als anys seixanta i arriba fins al 2018. Organitzat per dècades, situa cada època, les influències i tendències, i detalla tots els grups que van tocar en públic o van

fer algun enregistrament. El llibre ha coincidit en el temps amb l'edició del primer disc del grup banyolí Roko Banana, *Madness & Coffee*.

Defutur(esportiu) | Això de tenir pla destanyencs relacionats amb el Barça va bé perquè, suposo, deu haver facilitat la creació del quinze *cruyff court*, en aquest cas amb el nom d'Andreu Fontàs. El futbolista banyolí apadrina l'equipament que han construït l'Ajuntament, la Fundació Johan Cruyff, la Fundació Bancària 'la Caixa' i la Fundació del Barça per ajudar a dinamitzar el barri. Els *cruyff courts* són petits camps de futbol de gespa artificial d'ús lliure que tenen com a objectiu fomentar l'esport i inculcar valors com la responsabilitat, la integració, el joc en equip i la superació personal, així com aconseguir prevenir el sedentarisme i l'obesitat infantil.

>> Cartell de la 75a edició de la Travessia de l'Estany. (Autoria: XAVI XARGAY)

LA SELVA

Text > JOAN DOMÈNECH

Lloret i La Bella Dolors | L'any 1944 es va estrenar a la vila marinera una mena de sarsuela basada en estampes locals vuitcentistes sobre el món dels pescadors, dels *americanos* i dels contrabandistes. L'havien escrit joves lletraferits, sobretot Esteve

Fàbregas Barri i Joan Baptista Bernat, i Melcior Montero i Vert hi va posar una música inspirada, amb unes melodies que van quedar a la memòria de tothom. Hi intervenia molta gent, entre actors principals i comparses, i, en conseqüència, va ser una obra molt estimada, considerada com l'epopeia del Lloret d'aquell temps. L'any 1999, després d'haver-ne parlat molt amb motiu de la celebració dels cinquanta anys de l'efemèride, es va tornar a posar en escena, i, fa uns mesos, l'Ajuntament, sense esperar cap commemoració especial, va tornar a promoure la representació. En aquesta ocasió l'obra va comptar, una vegada més, amb una gran participació d'aficionats locals, dirigits pel músic Joan Casas, que n'ha millorat la partitura i l'ha adaptat als moments actuals, i per l'escenògraf Martí Peraferrer, que hi ha aportat un aire dinàmic i atractiu, sense restar sabor típic a l'ambientació. Cal felicitar els responsables i esperar que aquesta repesca d'obres musicals referides al Lloret pretèrit (l'òpera *Marina*, la suite simfònica *La Festa de Santa Cristina...*) segueixi en el futur.

>> Un moment de la representació de *La Bella Dolores a Lloret*. (Autoria: AJUNTAMENT DE LLORET DE MAR)

Blanes: 700 anys de la parròquia | Era el juny de 1319 quan l'església blanesca se separava de Tordera, de la qual havia depès. Es compleixen, doncs, els 700 anys de la creació de la parròquia i ara sí que ja es coneixen els principals actes que l'Ajuntament de la ciutat, junt amb diverses entitats, està dissenyant. El 7 de juny hi haurà un concert de l'Escolania de Montserrat. L'endemà s'inaugurarà una exposició commemorativa. Seguiran altres actes (una obra de teatre; una missa *De Angelis*; una commemoració especial el dia de la patrona local, santa Anna;

la confecció d'una carpeta escolar per explicar les restes que queden de l'edifici dels vescomtes de Cabrera, etc.) fins a final d'any, però és important, també, consignar que s'ha previst l'edició d'un llibre amb la història de la parròquia i imatges d'aquest any del set-cents aniversari.

Tossa: l'Agrupació Sardanista | A l'anomenada un dia Babel de les Arts tenen la sardana com a element primordial en molts actes. I, a part de les ballades, de tant en tant organitzen un concert que sempre val la pena. Especialment destaca el de la vigília de l'aplec, en plena tardor, i el de Cap d'Any, singular per la data. Però Francesc Fonalledas, ànima de l'Agrupació Sardanista Tossenca, hi dona encara una altra singularitat. Cada any hi ha un homenatge a algun compositor destacat, i cada any aconsegueix que més músics escriguin i estrenin sardanes dedicades a Tossa. Cada vetllada té un conjunt d'al·licients (incloent-hi una programació acurada d'obres interessants) que atreuen l'atenció i fan que s'ompli el cinema Montserrat (on habitualment se celebren els concerts). A més, s'ofereixen pernoctacions a bon preu als sardanistes de fora.

LA CERDANYA

Text i fotos > SANDRA ADAM

Mia Botey Guarro, amant de Cerdanya | El 10 de desembre va traspassar, als 88 anys, Mia Botey Guarro. Nascuda a Barcelona el 1930, va ser col·laboradora incansable del Museu Cerdà i, per extensió, del seu director, Oriol Mercadal Fernández, malauradament desaparegut ara fa tot just un any. Botey va ser amant de Cerdanya i en va estudiar la botànica, la geologia i l'arqueologia. Els seus més de cinquanta anys dedicats a la comarca li van valdre, l'any 2016, el Premi Josep Egozcue - Vila de Puigcerdà, atorgat pel Grup de Recerca de Cerdanya, amb el qual es pretén distingir la recerca i la investigació en l'àmbit de Cerdanya al llarg d'una vida.

Botey va desenvolupar bona part de la seva recerca a la muntanya, però no només en aquest àmbit. D'una banda, el seu treball de referència és el llibre *Petita flora de Cerdanya i del Parc Na-*

tural del Cadí-Moixeró, un volum que va sorgir després de dibuixar i fotografiar més de 265 flors localitzades a Cerdanya i al Parc Natural del Cadí-Moixeró. De l'altra, la seva recerca en l'àmbit de l'arqueologia va permetre localitzar almenys dos jaciments: el Tossal de Baltarga i l'assentament neolític de les mines de Sanavastre.

De les miniatures a les nades

Entre el 6 de desembre i el 27 de gener, el Museu Cerdà va acollir l'exposició «De les miniatures a les nades». S'hi varen exposar les maquetes de Joaquim Bosom Soler (cedides des del 2016 a l'Ajuntament de Puigcerdà), que mostren les diferents eines i vehicles de la Cerdanya del segle XIX, i les nades tradicionals pertanyents a la col·lecció particular de Martí Solé Irla.

Entre les miniatures de Joaquim Bosom, que va ser roder de professió, s'hi van poder veure estris del camp, màquines de batre, carretes i una rèplica de la diligència La Ceretana. La majoria de maquetes estan fetes amb fusta de freixe i estan reproduïdes a escala.

Pel que fa a les nades, la mostra va ser exhaustiva; a part de les tradicionals estampes de l'escombriaire o el carter, s'hi van exposar el ferrer, el sastre, el sereno, el rentacotxes, el vigilant i, fins i tot, la lletera o la modista. Al llarg dels anys, el col·leccionista puigcerdanenc Martí Solé Irla ha reunit aquest testimoni que recorda les escenes de Nadal dibuixades per artistes com Opisso o Aguado.

>> Cartell de l'exposició «De les miniatures a les nades». (Autoria: MARTÍ SOLÉ)